

Privreté oči

Pavol Hammel

Keď pri mne stojíš v bráne,
sme ticho ako v chráme,
vždy rovnakú hru hráme,
pod viečka svoj svet ukrývaš.

Vieš čoho sa máš strániť,
cítiš keď chcem ťa raniť,
a netúžiš sa brániť,
pod viečka svet svoj ukrývaš.

Do svojho sveta vkročíš,
kam cestu nepoznám,
do bublín farebných.
Ľahučko privrieš oči,
všetko sa stráca nám,
do bublín farebných.

Len sama mestom kráčaš,
a dážď ti vlasy zmáča,
krehučká ako vtáča,
pod viečka svet svoj ukrývaš.

Do svojho sveta vkročíš,
kam cestu nepoznám,
do bublín farebných,
do bublín farebných.
Ľahučko privrieš oči,
všetko sa stráca nám,
do bublín farebných,
do bublín farebných.

Do svojho sveta vkročíš,
kam cestu nepoznám,
do bublín farebných,
do bublín farebných.
Ľahučko privrieš oči,
všetko sa stráca nám,
do bublín farebných,
do bublín farebných.

Do svojho sveta vkročíš,
kam cestu nepoznám,
do bublín farebných,
do bublín farebných,
Ľahučko privrieš oči,
všetko sa stráca nám,
do bublín farebných.

Len sama mestom kráčaš,
a dážď ti vlasy zmáča,
krehučká ako vtáča,
pod viečka svet svoj ukrývaš.